

[Dohrmann]

altså forøget. Det er der ingen der kan komme uden om, og jeg tror også – hr. Ikast nikker da i hvert fald – at vi alle sammen kan være enige om, at gæld har vi faktisk nok af. Så derfor: Alt det dér med brugerfinansiering osv., det holder ikke.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg har noteret mig, hvem der er den næste ordfører, men nu er det fru Margrete Auken for hendes sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Nu må jeg have et kursus i økonomi. Jeg vil godt lige spørge: Hvis samfundet investerer i et anlæg, så er det en samfundsmæssig investering, og så er belastningen for samfundets penge den samme, hvad enten det er staten, eller det er private. Det er da det, vi plejer at regne med i alle mulige andre sammenhænge. Jeg går ud fra, at det er også det, man regner med her.

Så diskuterer vi, hvorvidt det er en fornuftig samfundsmæssig investering eller en åndssvag samfundsmæssig investering. Jamen det kan da ikke være rigtigt, at vi siger, at bare fordi det er brugerfinansieret, så rager det ikke statens eller dermed samfundets finanser.

Dernæst vil jeg godt lige gøre forsamlingen opmærksom på til forberedelsen til vores debat på fredag, at trafik- og kommunikationsministeren sagde, at hvis noget blev privatiseret, ville det ikke blive så omhyggeligt. Det er jo ganske interessant at få denne oplysning, 3 dage før vi skal til at sikre, at 30 pct. af HT ryger ud til privatisering, lige at få dette lille vink med. Tusind tak for oplysningen.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Der er ikke et menneske, der har påstået, at dette her ikke rager staten. Det er da klart, at en sag, som debatteres så tit og så ivrigt, og som der lovgives om, naturligvis rager staten, Folketinget, borgerne.

Men jeg skal ikke benægte, at fru Margrete Auken har brug for et kursus i økonomi. Det var fruens egen påstand.

Til hr. Dohrmann vil jeg gerne have sagt, at det er rigtigt, at det er skatteyderne, der er ga-

ranterne, men det er ikke i deres egenskab af skatteydere. Pengene skal betales tilbage, men de betales tilbage af brugerne, som nu kommer hurtigere, lettere, valgfriere over, og med forbrug af mindre energi og mindre valuta. Dette er forbrugerne naturligvis interesseret i, og den skatteyder, der ikke skal over, er ikke med til at skulle indfri nogen som helst forpligtelse, for selv hr. Dohrmann er ikke i tvivl om, at trafikken over Storebælt vil stige og ikke falde, og at der derfor er rigelig dækning for de lån, der optages.

Larsen-Ledet (RV):

Hr. Dohrmann var ligesom ved at forsøge at give udtryk for, at det var hans opgave at holde den radikale ordførertale. Jeg vil gerne sige, at det er fuldstændig på hans eget initiativ. Vi har ikke truffet nogen aftale med hr. Dohrmann i så henseende.

Jeg kunne have lyst til at spørge hr. Dohrmann – det gælder bl.a. turen til USA: Jamen var det sådan, at man var tvangsindlagt til at deltage i en tur, som ingenting var værd? Så vidt jeg husker, var jeg medlem af Trafikudvalget på daværende tidspunkt, og jeg deltog ikke i turen. Og jeg kunne uden påtale få lov til at blive i Danmark på daværende tidspunkt.

Må jeg så sige om hr. Dohrmanns betragtninger om Det Radikale Venstres situation i øjeblikket, at det er, fordi hr. Dohrmann ingen erfaring har i regeringssamarbejde. Og med den holdning, som hr. Dohrmann giver udtryk for, tror jeg, at det vil vare en rum tid, inden hr. Dohrmann kommer til at opleve at deltage i en eller anden form for regeringssamarbejde.

Så skal jeg på Det Radikale Venstres vegne sige, at vi holder vores aftaler, og vi respekterer andres aftaler, enten vi er med i regeringssamarbejdet eller udenfor. Jeg går ud fra, at andre partier gør ligeså, når det er Det Radikale Venstre, der har fået indrømmelser, der er aftalt.

Ingen kan være i tvivl om, at en Storebæltsforbindelse på nuværende tidspunkt ikke er Det Radikale Venstres livret, men vi respekterer de aftaler, der foreligger mellem firkloverpartierne og Socialdemokratiet, og vi respekterer det flertal om anlæg af en Storebæltsforbindelse, som de repræsenterer. Det er der overhovedet ingen gnist af tvivl om.

Vi kan glæde os over, at det indgreb i havbunden, der bliver nødvendigt, nu kan siges at